

නිර්මාණ Nirmana

රණබිමේ පුතුන් වෙතටයි!

රණබිමේ පෙරමුණේ අවි දරා අණ කරන පුතනුවෙහි, අපේ වීර සිහිලා රුධිරය දරන සසු කුමරු එදා යාපා පවුල ජය රැගෙන පැමිණි ලෙස එන්න! ඔබ ජය කෙහෙළි නංවමින්

ඔබේ ශක්තිය තමා දැයේ මුළු ජීවයම දැස ඔබ වෙත යොමා සිටී අද මුළු රටම සියොතුනේ ගී ගයවී රණ විරුන් සඳු නාම මඳ පවත නමුත් මැන විධා නිවමින් සෑම

වීරයින් ඔබ වගේ එදත් සිටි නිසාමයි මෙතෙක් රැකුණේ රටයි ජාතියයි ආගමයි පුතුනි ඔබ ඉපදුණේ අපේ පෙර පින්ටමයි හෙළ විකුම් පාන ඔබ ජාතියේ ජීවයයි

රට නිසා නොවෙද ඔබ දිවා රැ වෙහෙසෙන්ගෙ ගැමුණු හෙළ වීරයා පෑ විකුම් සිහිවන්නෙ සුර කොබ්බෑකඩුව නාමයත් පවතින්නෙ කිසිවිටක හෙළ පුතුන් නොමැත පසුබට වෙන්නෙ

සතුරු බල ඇණි හෙලන රුදුරු ගිනි නිවේවා! නපුරු සිතුවිලි ඔවුන් හඳෙහි නුපදිවා! කෙසරු වන් අබිරු බල හෙළ පුතට ලැබේවා! මිතුරු දම මල් විලස මුළු ලකෙහි පිපේවා!

විශ්‍රාම ලත් විදුහල්පතිනිය

◆ **ජේමා අදිකාර**
Morden, Surrey, UK

වැඩවර්ජකයාගේ බිරිඳ

ඇතේ බිලිදාය තන කිරී හිඳි ලාය
පිලේ හිමිදාය ඔහු වැඩ වර ලාය
කුසේ ගිනිලාය අතමිට නැතු වාය
මරණ තුනක් රැක ගැහැණිය පැණි කැය

◆ **ශ්‍රියා කුමාරසිංහ**
New Zealand

අක්කරු සිත

ලොවත් නිසංසලයි සිතක් අසුන්දරයි නිමක් නැති කතා බොහෝ කියයි මමත් මෙතැන හිඳ - ඔබත් ඔතැන හිඳ තෙරක් නැති දේ සිතයි

කලක් දුක් වින්ද ඔබ මා යළිත් නොතැවෙයි සිතෙයි එතෙක් ඉමු අපි බිඳුණු විලසට සිත් නොබිඳි තියෙයි කොතෙක් සිතුවද පලක් නැති දේ මතකයට එබෙයි

යළිත් එතැනම ඉන්ද වී අප ඒ ගැනම සිතයි බැඳුම් නැති සිත අයාලේ යයි ඒ අතින් වරදයි

මටත් සිතෙන්නව ඔබට වාගෙම සිතට විලංගු වැටුණයි

◆ **ධම්මිකා තෙන්නකෝන්**
Nicosia Cyprus

පුතුන් මගේ!

සුවද රැඳී ඔබ කුටියේ දැස වසා හුදකලාවී සිටිමි මොහොතකට මම සුතු ගැනම සිතෙයි මට

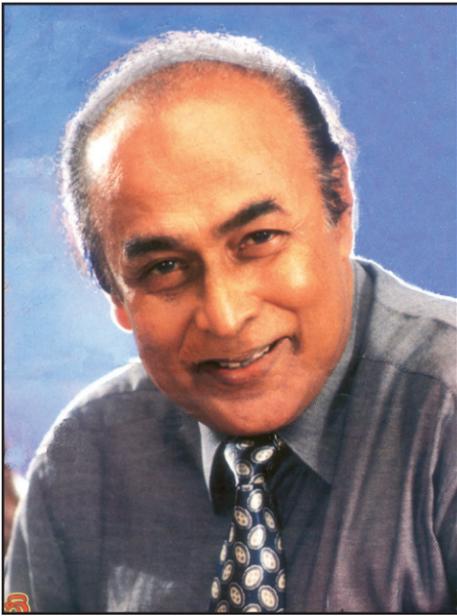

ළහ නොමැති කල ඔබ දැනේ දුක නිරතුරුවම සිතයි තුරුළුට ගෙන ඔබ සිපගන්නට පෙර ලෙසින් ම

දුරු රටක ඔබ සිටිය ද හඬ ඇසේ අබියස මා දෙසවන නොදැනේ කුමක්දෝ කියා පුත සිත හිරිවැටී යයි විගසම

කඳුළු නැගේ දෙනෙතට ඔබ උණුසුම ළහ නොමැති කල එතමුදු පුතේ ඔබහට නිරතුරුවම පතම් මම බුදුසරණ!

◆ **අජිතා පින්සිරිති රණවීර**
රොස්මිඩි පෙදෙස Colombo 7

ගිය මසට යෙදුණු මහා නව ගාමිණී පොත්සේකා මහතාගේ සිව්වැනි අනුස්මරණ දිනය වෙනුවෙනි

රංගන තක්සලාවේ මහඇදුරු

සිනමා ලොවේ ජීවය රැඳී මිණිපාන විරු වර්තයෙන් කළ දස්කම් අසමාන නොමියන මතකයකි සවිමන් කබලාන අද කොහි සැහවුණිද සිත් බැඳී නළුවාන

අරුතක් දෙමින් හෙළ සිනමා කලා වට සක්විති වුණා රංගන තක්සලා වට සිනමා ලොවට උරුම යළි නැගී මට කළ මෙහෙවරට තුනි පුදදෙමි සදා වට

රංගන කලාවට ඔබ නම් රජෙකු සමයි සිනමා අඹරේ ගුරුතරුවන් ඔබම තමයි සිරිලක් දැයට දෙවියන් දුන් පසුර ඔබයි රහසෙම නැතිව ගිය සිනමා කිරුළ ඔබයි

◆ ශ්‍රියාවදා ජයමාලී මුලගම රත්නපුරය Sri Lanka

දෙවියෝ

වැදූ මටත් උතුම් දිනු දැයත් උතුම් සුරකින පා විකුම් පුතේ නුඹත් උතුම්

පිපී සුවද කුසුම් අගයයි විරකම් දැසින් මම දුටිමි දෙවියෝ සිව් වරම්

රන්ජිත් විමලනාත් Paris, France

නිශඟයට හසුවූ විසපත් තුරක් තුරැණු තුරක් දැක

ඉපල් යුග මානාන ඉසිඹුලන හද ඇතිව අවි කුටකෙන් දැවෙන තුරුණු තුරු දියණියේ

නියං ඉස්සරින් දා නිමි නැතිව රැගු මුත් නියං සායට තවම කෝඩුකාරයෙකි නුඹ

තුරුණු රු සපුවේ හැඩ මල් පොකුරු සුදු හලන මියෙන හැටි බල බලා විහභ කැල දුර ගියා

අදර ගී මුමුණමින් තුරුණු වන පිරිමදින රොන් සොයන සහලාන අපට තව බෝ දුරයි

සැඩ හිරුත් ඔව්වමින් නුඹට සුව ගෙනෙන සේ තව තවත් සිප ගනී කිරිකෝඩු මුව කමල

දුලාආච්චි සිරිවර්ධන හිනි පිඩිය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය Sri Lanka

◆ **නිශ්ශංක හපුආරච්චි**
Sri Lanka

ආදර අම්මා!

මෝරනා සඳ විලස සිත මව් සෙනෙහෙ ලියලා වැඩෙන් නේ සිතෙහි දාහය නිවන සිහිලැල් නේ රාහු ගිලගත් සඳ ලෙසින් මරු වෙතට ඔබ ගිය සැටි අනේ! ඔබ අප හැමට දුක් දී ඇයිද අපගෙන් වෙන් වුණේ

දානෙ සාදන පොහෝ දින පන්සලට යන ඔබේ රුව පෙනේ සිල්හි පිහිටා දහම් සුවයෙන් බුදුන් නමදින හැටි පෙනේ බෝ මඵලේ හිඳ බවුන් වඩමින් නෙත් පියා උන් හැටි පෙනේ මව් සෙනෙහෙට ලියන දුක් ගී කොතෙක් ලියුවත් මදි අනේ

දිරිය නැණ කරුණාව මෙසියල් කිරිට මුසුකර පොව මිනේ දව් මගෙහි දුර යන්න දරුකැල යොමු කළේ ඔබේ මව් සෙනේ ඔබේ විශෝගය මහා ගින්නක් ලෙසින් හෝවා ඇවි මහා සයුරෙහි රුවල් බිඳි නොකාව ලෙස අප තනි වුණේ

පහන් තරුවක් වෙමින් අප දිවි එළිය කළ බව සිත මිනේ පණස් වසරක් ගෙවුණ මුත් ඔබ ගුණ සුවද නැත වියැ කුණේ තනිව හිඳිනා හැම වෙලාවෙම ඔබේ රුව මැවී මැවී පෙනේ පහන්ගෙමු මතු මතුත් ඔබ අපෙ මැණියන් වේවයි අනේ!

◆ **රත්නාවලී කුමාරි දිසානායක**
Hounslow Middx UK

ආයාචනා

සොහොයුර සොයුරියෙහි මෙහි සේවය කරන මව්බිම ගැන යමක් ඇත දැන් පව සන්න දිව රැ නොබල අප දේශය රැක ගන්න වෙනසෙන වීරයින් ගැන සිත් යොද වන්න

අත් පා අහිමි වූ විරුවන් යුදට වැදී අසරණ වෙලා පිහිටක් ගැන බලා හිඳි රැකගමු ඔවුන් ජීවිත පරවෙන්න නොදී කරනට යමක් අප හා එක්වන්න බැදී

අහිතක් නැතුව ඒ බව අරගෙන සිතට උපකාරයක් කර ඔවුනට හැකි ලෙසට දායක වන්න හෙළබිම මිනිසෙකු ලෙසට ඔබේ යුතුකමයි එය ලක්මැණියගෙ නමට

◆ **විමලා යාපා (ඇඹිලිපිටිය)**
Nicosia Cyprus

රන් කරලේ කිරිලෑ

උපාධියේ ඔටුන්න බිම තබන් රන්කරලේ ඔටුන්න හිය තබන් නේ අත කරගැට කඳුළුවලට නොදෙන්නේ පුරන් කුඹුරු අස්වද්දා දිනන් නේ

රැකියාවට පෝලිම්වල නොයන් මවයි පියයි ඇස් දෙක සේ රකින්නේ මගේ පුතා රටක් වටීයි කියන් නේ දැන දෙපා වීරිය තව වැඩෙන් නේ

◆ **ආර් ඒ සෝමරත්න**
Sri Lanka

පන්හිඳ ඇත මගෙ තනියට

ගණදුර මකා සඳ අහසේ නැග එද්දී තරුවක් පුංචි ඒ ළඟ තනියට ඉද්දී සීතල පවන් මා වන සිපගෙන යද්දී පන්ඉරු පුරා කවි සීපද ලියැ වෙද්දී

පිවිව මල් සුවද මා වට දැව කලාමැදිරි එළි දස අත විහි දෙද්දී තනිකම මගේ සිත පුරවාගෙන යද්දී පන්හිඳ මගේ තනිකම මකවා ලද්දී

තනි යහනෙහිදී මා නොතු පියවී සිහිනෙන් රැයෙහි නුඹ මා වෙතටම එද්දී ඇරුණා දැස නුඹ මා වෙත ළං වෙද්දී හැබැහින් දුක පමණි නුඹ ඇතක ඉද්දී

◆ **මාරවිල - අන් ප්‍රියාංගනි**
Nicosia Cyprus

එංගලන්තයේ කඩින පිංකමක්

එංගලන්තයේ ලෙව්වර්න් වල නිබෙන රාහුල හාමුදුරුවෝ අධිපති ලෙසින් සිටිනා පන්සලෙහි මහ ඉහළින් කෙරුණ දුටුවෙමි කඩින පින්කම ජනයා පිරුණ

ලෙව්වන් පළාතේ ලංකා පිරිස හැම එක් රොක්වුණා හිරුරැස් වැටෙනා විටම කංචන, අරුණ, රාමා සහ සිටි සැවොම බොදු කොඩි මලින් සැරසිලි කෙරුවා කදිම

කඩින සිවුර කවුරුත් වටවී මහලා හංස වාහනය සෙනෙහේ තිබු හදලා ධාතු කරඬුවත් එහි තැන්පත් කරලා කඩින වීචරය රවි හිසමත තියලා

නිම කළ මල්වලින් වෙහෙරක් කරේ තියා හේවිසි හඬ පිරික් නාදය පැතිර ගියා කුඩ කොඩි සේසත්ද මල් මිටි කරේ තියා දරුවන් කුඩා, වැඩි හිටියන් පෙරට ගියා

පෙරහැර මැදින් වැඩියා හාමුදුරු වරු පැතිරුණ සාදු නාදය දස අත මියුරු සුදු ජනයාට වෙසෙනා එපියස හුදුරු විස්මිත දෙයක් විය ඉන් පෙර නුදුටු විරු

දානය සාංඝික ඉහළින් පිරි නැමුවා කඩින වීචරය සිරිතට පුද කෙරුවා කඩිනෙහි අනුභවද සදහම් පද ඇසුවා සිය ගණනක් සෙනග දවසම ගත කෙරුවා

ෂෙරින් ෂාමලී වම්ලා සුභා යන ජයමිත් ටානියා දුෂ් එකතු වී ගෙන වෙහෙස මහන්සිය කාගෙන් නිවා ලන රැසුවුණ හැමට රස බොජුනක් බෙදා දුන

රවී මුල්ව හිතවත් අය එකතු වෙලා වැදගත් පින්කමක් මැනවින් ගෙවෙනු බලා රාහුල හාමුදුරුවන් සිත සතුටු වෙලා කාටත් නිවන් පතමින් වැඩ ඉවර කළා

◆ **ජේමා එස්. රූපසිංහ**
London E6

පුාර්ටිනා!

මිඳෙමින් මව්පියන්ගෙන් යුද පිටිය වෙත දිවගියෙ දරන්නට මව්බිම රකින තැන මරණය එතක් කම් නැත දිවි පුදන සිත මා තුළ එදා තිබු බව මට මතක ඇත

සුන්දර යොවුන් විය අමතක කර දහස්ක් පැතුම් සුළඟට පාකර දමලා සිහිසන් නොමැති ගිනි අවි දෙඅතින් දරලා පෙරමුණ වෙත ගියෙමි රුදු සතුරන් හඹලා

පන්හිඳ පත් ඉරුව වෙත හුරු මගෙ අවියට යොමුවුණා දන්නෙහිද සුන් ඒ ගැන සිතා තැවිලා පලක් තැන දිරිගෙන සිතාසෙමි කිසිවක් නොවුණු ලෙස

හද තුළ පැතුම් යුද ගිනි වැද අළු ආදර සිතූම් ඒ තුළ වැනසී යනවා සිහිවී ඇයව නොතු කඳුලැලි මතු වෙනවා අබාධිත නමුත් සිත දිරිමත් වෙනවා

සාමය උදාවෙයි ලක්බිම සදා සෙත පොපිමල් පිපෙයි රණවීරුවන් සොහොන් මත ලක්මව සුරැක තව අවුරුදු දහක් වෙත හෙට මියගියත් හිතවත මට කමක් නැත!

◆ **ර. සෙ. පරණවිතාන PSN**
7 ලිංකා සිංහ රෙජමේන්තුව
රණවීරු සෙවන රාගම Sri Lanka

පාඨක ඔබටයි මෙම නිර්මාණ පිටුවේ පළකිරීම සඳහා ඔබේ කවි පංති එවන්න. ඒවා කෙටියෙන් ලියන්න.